

Časopis od detí pre deti **Mlynoviny**

Ročník 4 / apríl 2023 / č. 8

EVA DORČÁKOVÁ

Veľká noc

u Niky

Prečo
oslavujeme

1. apríl

Mlynoviny

2 Prečo oslavujeme 1. apríl
Text: Lucia Kudolányová

3 Tajničky

5 Deň Zeme

6 Veľká noc u Niky
Text: Eva Dorčáková

7 Čas 00:00 straší
Text: Eva Dorčáková

8 Rozhovor
Text: Tamara Moravíková

10 LEGO MAKER
Pripravil: Markus Franta

12 Vráťme knihy do škôl

14 Divočina
Pripravila: Naty Matyášová

18 Príbeh na pokračovanie

Redakčná rada

Šéfredaktorka: *Sophie E. Bielická*

Zástupca šéfredaktora: *Samuel Martinkovič*

Grafika: *Viki Ema Kmet'ová, Sophie E. Bielická*

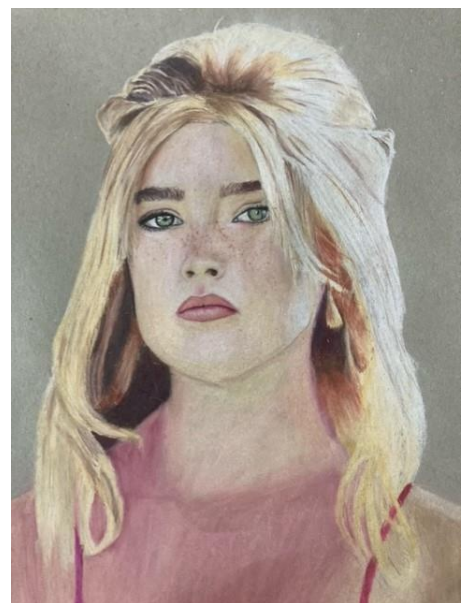
Redaktori: *Samuel Balázs, Eva Dorčáková, Markus Franta, Elenka Laššuvá, Laura Véghová, Naty Matyášová, Sophie E. Bielická...*

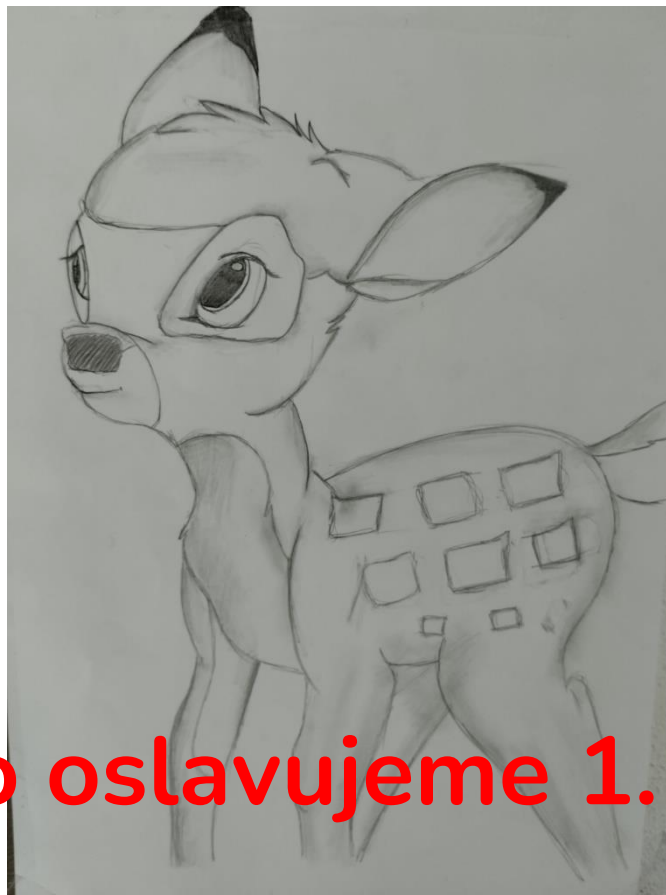
Redakcia Mlynská TV:

Redaktorky: *Olívia Mihalík, Karolína Juríčková*

Strih, kamera: *Daniel Šimon*

Ilustrácia: *Izi Moseley, 8.C*

Prečo oslavujeme 1. apríl

Tento rok nám 1. apríl 2023 pripadol na sobotu – o to bláznivejšie, nie?

V tento deň meniny oslavuje Hugo a v kalendári nájdeme aj prívlastok Medzinárodného dňa vtáctva a Medzinárodného dňa zábavy v práci.

Ak sa pýtate, aké je 1. apríl znamenie horoskopu, je to baran – takže pozor na tvrdohlavých bláznov.

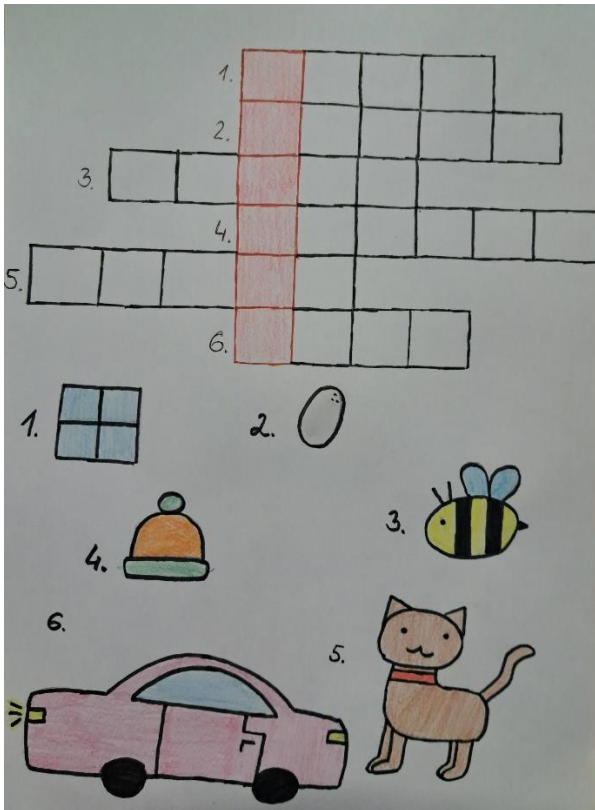
Medzi rôznymi krajinami na svete sa, samozrejme, tento deň vníma a užíva inak. Väčšinou však vo všeobecnosti platí ospravedlnenie pre vtipy, a teda byť za blázna alebo ho z niekoho spraviť. Napríklad vo Francúzsku sa oklamáný človek nazýva Poisson d'Avril („Aprílová ryba“), snáď v súvislosti s tým, že malá rybka sa ľahko chytí. Vo Francúzsku je aj preto bežné, že francúzske deti prilepajú papierové rybky na chrbát nič netušiacich priateľov.

V Škótsku sa deň nazýva Gowkie, teda tiež deň bláznov, kedy je veľmi obľúbené prilepať na chrbty papier s nápisom „kopni ma“. V mnohých krajinách sú žarty aj v rámci novín a iných médií, kedy sa do správ dostávajú falošné titulky alebo príbehy.

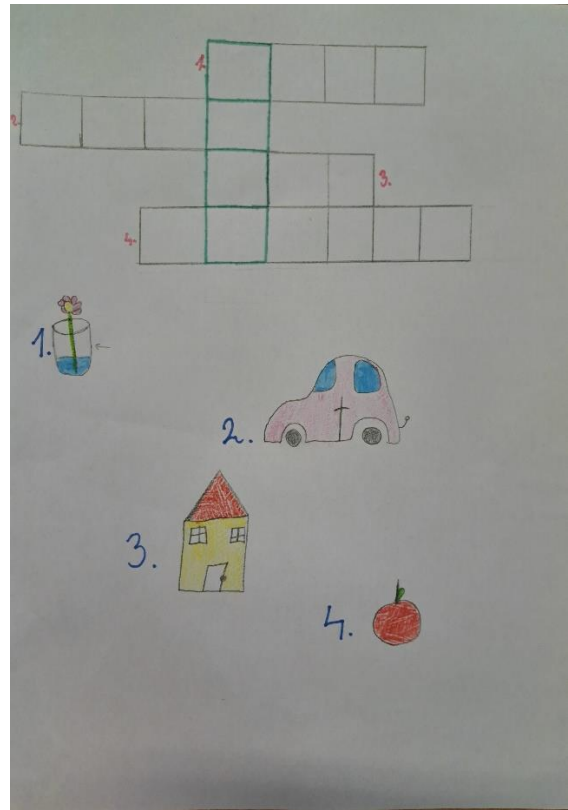
Text: Lucia Kudolányová, 6.E

Obrázok: Lili Muchová, 7.D

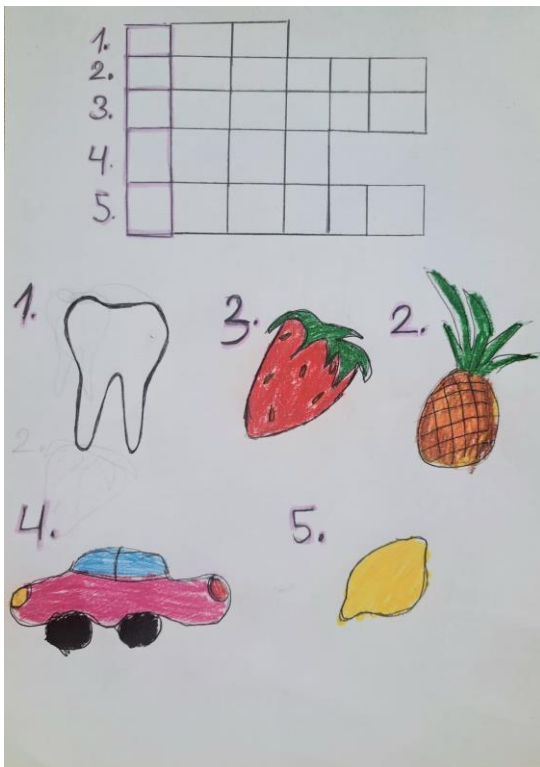
TAJNIČKY

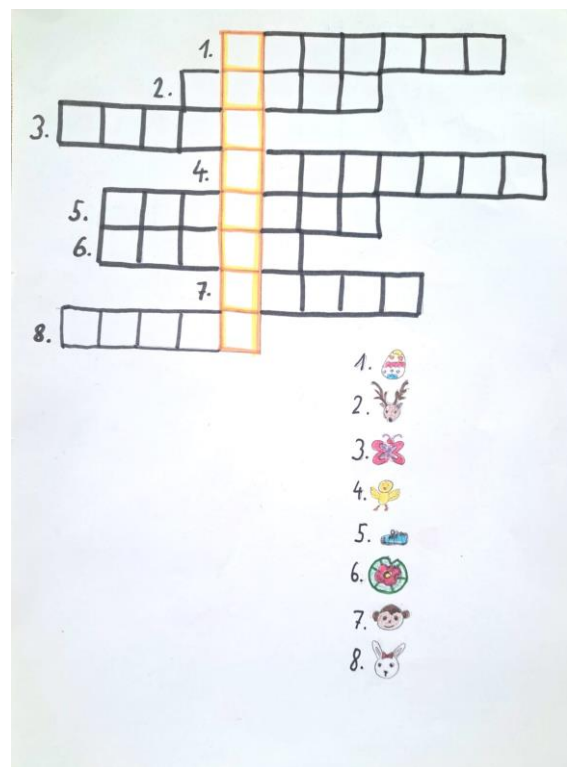
Nikola Hanáková, 6.B

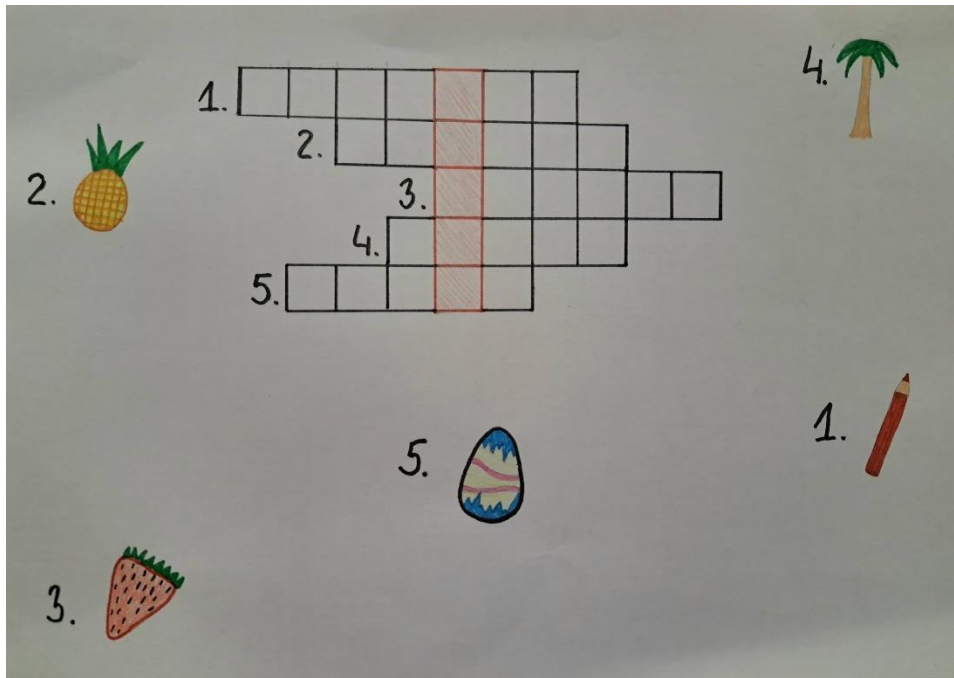
Kristína Rampachová, 6.B

Karolína Mikulcová, 7.D

Nika Grambličková, 7.B

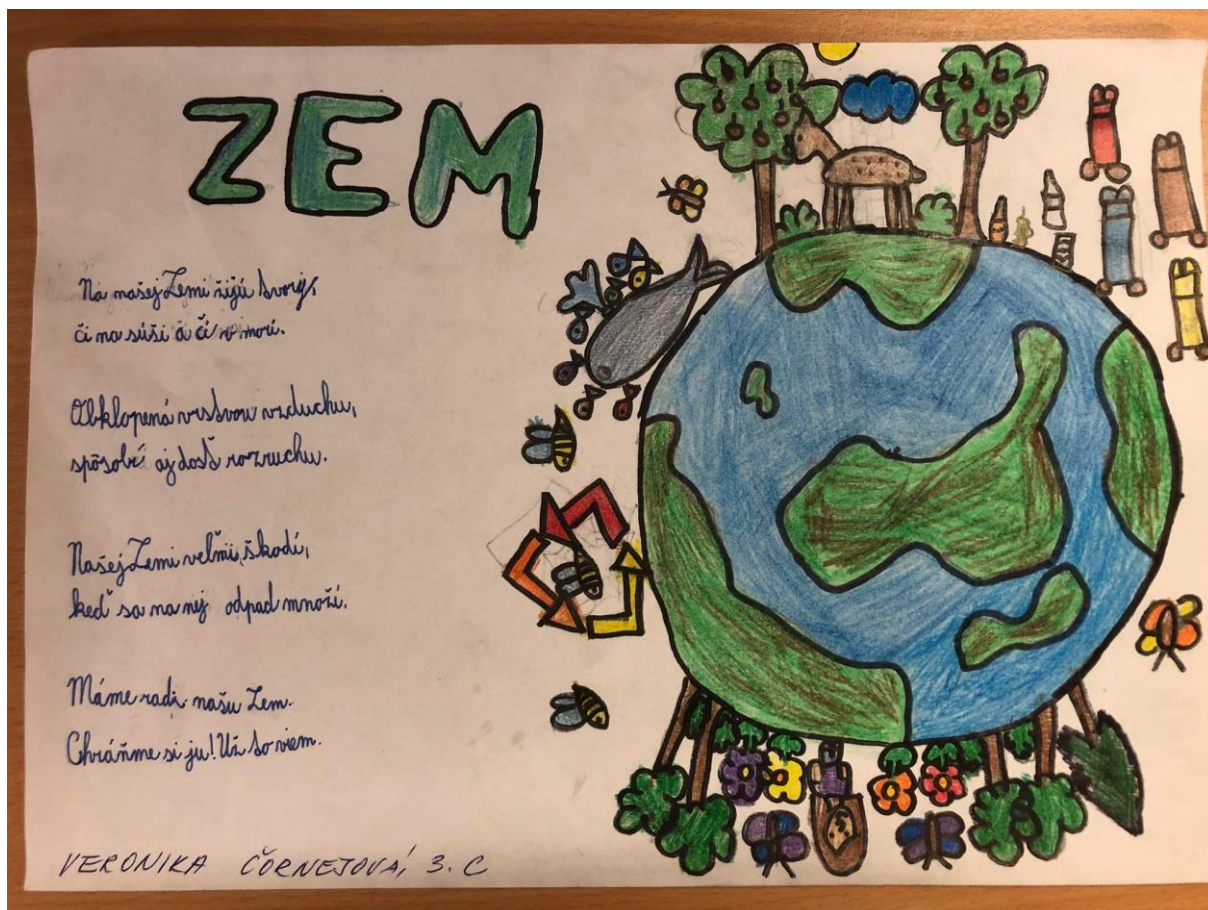

Viki Mádelová, 6.B

Petka Pintérová, 7.A

DEŇ ZEME

Lili Muchová, 7.D

VELKÁ NOC

U NIKY

Ako ste slávilí Velkú noc? Dúfam, že ste si oddýchli a nabrali nové sily.

Tentoraz vám poviem, ako som slávila Velkú noc ja.

Cez Kvetnú nedeľu sme boli doma a oddychovali sme.

Na Zelený štvrtok sme mali na obed zelené jedlo. Mali sme brokolicovú polievku a špenát s vajíčkom a párkom.

Cez Veľký piatok sme sa postili a nejedli sme mäso.

Cez Bielu sobotu sme piekli koláče, ktoré sa volajú bialoše. Mama mi povedala: „Keď bol tvoj otec malý, tak si myslel, že sa musí celý namaľovať na bielo.“ Smiala som sa a nevedela som prestať.

Cez Veľkonočnú nedeľu sme boli v lese. Nadýchali sme sa čerstvého jarného vzduchu.

A cez Veľkonočný pondelok nás boli vyšibať chlapani z našej ulice. Rodičia nám skryli na záhrade čokoládové vajíčka. Teda iba mne, pretože Ele sa nechcelo hľadať. Takže všetky vajíčka som mala iba pre seba. No dobre, priznám, jedno-dve vajíčka som dala aj Ele. Ale ostatné vajíčka som mala pre seba.

Keď som ich našla, dve z nich som rovno zjedla. Chutili super. Bola to čokoláda bez vanilkovej plnky (to je moja najobľúbenejšia plnka), ale aj tak boli dobré.

Týždeň po Veľkej noci som mala narodeniny. Mala som 8 rokov. Spravila som narodeninovú oslavu a pozvala som na ňu: Katku, Lenku, Sofi a Veroniku. Ela išla radšej preč, lebo neznáša, keď mám doma veľa kamarátov. Dostala som krásne darčeky. Dostala som knihy a knihy a záložky do kníh. Ale asi najviac ma potešil darček od rodičov. Od nich som dostala čítačku kníh. Veľmi som sa potešila. Lenže keď som zistila, že sú tam iba knihy po anglicky, hneď mi úsmev zmizol z tváre. Ale keď mi rodičia povedali, že mi tam nahrali knihu po slovensky, znova som sa začala usmievať. Tak takto som prežila Veľkú noc aj moje narodeniny.

Text: Eva Dorčáková, 5.B

Ilustrácia: Lukáš Zabák, 5.D

ČAS 00:00

STRAŠÍ 8. časť

➤ Mesiac po tom, ako sa otec s mamou dohadovali, či sa im naozaj narodí dieťa, mama naozaj čakala dieťa. Síce ešte nevedeli, či to bude dievča alebo chalan, ale aj tak to začali oznamovať svojim známym. Všetci sa z toho tešili, ale asi sa najviac z toho tešila babka a dedko z maminej strany. Išli ku nim na víkend. V piatok v noci ich navštívil Duch noci. Bolo mu jedno, kde sú moji rodičia. Povedal: Monika, čakáš dieťa. Otec odpovedal: Na to sme prišli aj sami, Duch noci. Mama sa spýtala Ducha noci: Ako vôbec vieš, ako sa volám? Je to dlhý príbeh, povedal Duch noci. Povedz nám to, povedala mama. Duch noci povedal: Poviem vám to na ďalší týždeň v piatok večer. Otec chcel niečo povedať, ale Duch noci bol už preč. Mama sa otca spýtala: Čo si mu chcel povedať? Otec odpovedal: Dozvieš sa to v piatok večer.

ROZHOVOR S PANI UČITEL'KOU ALFÖLDI-BUGRIOVOU

Dnes som si pre vás pripravila rozhovor s pani učiteľkou Paulínou Alföldi-Bugriovou.

- Ako dlho učíte na našej škole?

- Tento rok je tretí.

- Chceli ste byť učiteľkou, keď ste boli dieťa?

- Asi áno. Počas školy som si zasa myslela, že budem robiť čokoľvek iné, no a na koniec som predsa skúsila učiteľstvo.

- Poslúcha vás vaša trieda?

- A tá vaša poslúcha? :)

- Aký šport vás zaujíma?

- Vo voľnom čase si rada zaplávam, ale športy veľmi nepozorujem.

- Aké máte záľuby?

- Rada čítam a ak je príležitosť, cestujem. Takisto mám rada živú hudbu, takže sa teším, že sa po korone rozbehli koncerty a festivaly.

- Majú deti veľa chýb na diktátoch?

- Diktáty sú častokrát pre žiakov náročné, neviem prečo. :)

- Štvú vás niektorí žiaci?

- Určite majú na to dôvod. :D

- Aký názor máte na našu školu?

- Ja som tu spokojná, ako som spomínala, som tu tretí rok, takže to asi o tom svedčí.

- Koľko jazykov viete?

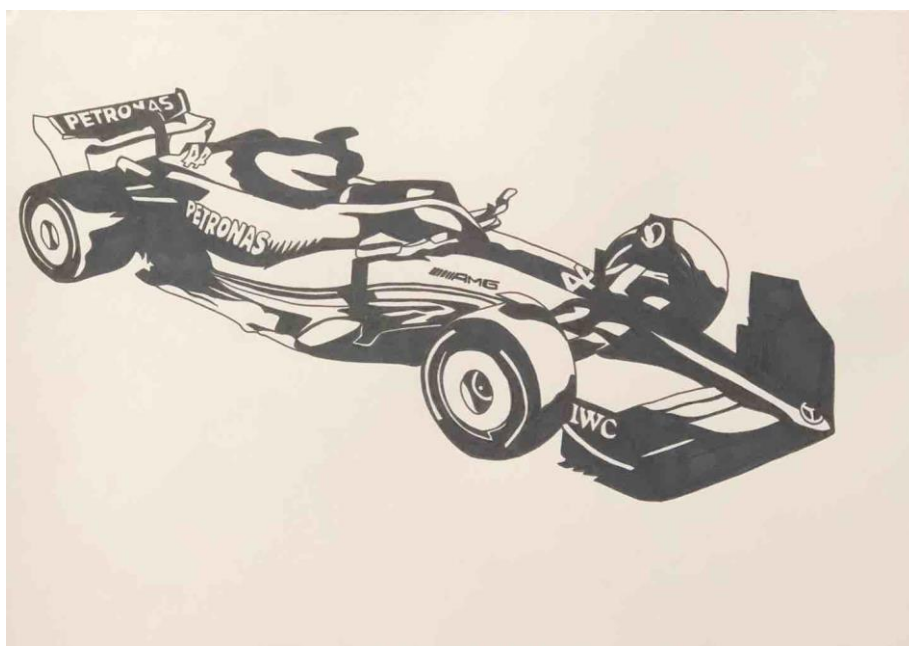
- Z cudzích jazykov viem po anglicky a možno by som zo seba dostala aj niečo po rusky. Vždy som sa chcela učiť po španielsky, tak snád' sa k tomu raz dostanem.

- Učíte radšej slovenčinu či angličtinu?

- Ťažko si vybrať, ono sa to stále mení, ale bavia ma obidva jazyky/predmety, takže som si asi vybrala dobre.

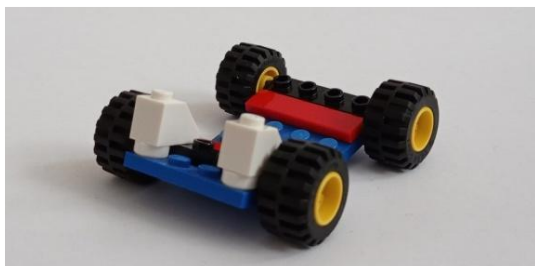
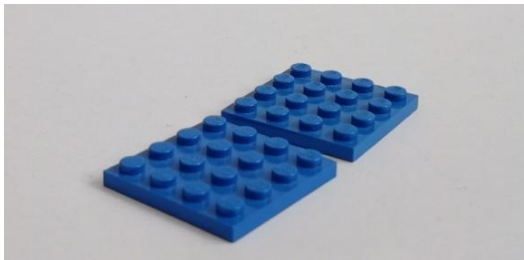
Text a foto: Tamara Morovíková, 6.A

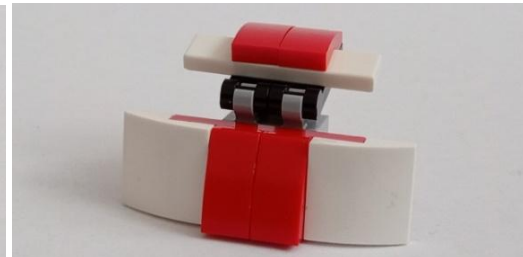
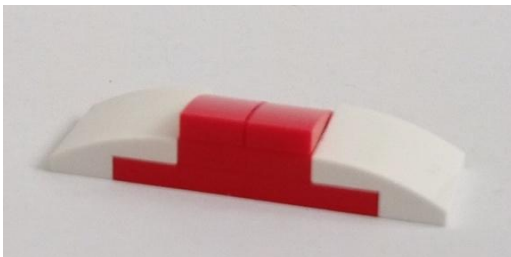
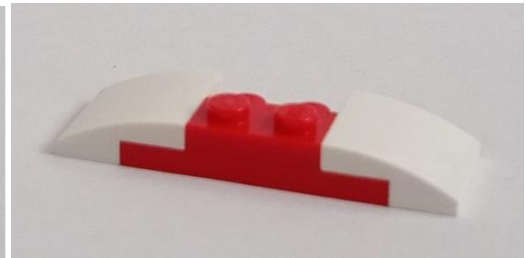
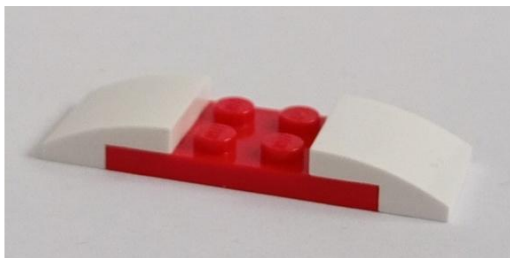
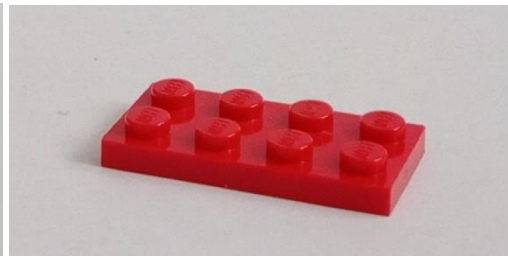
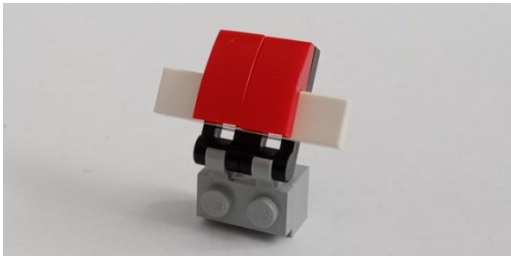
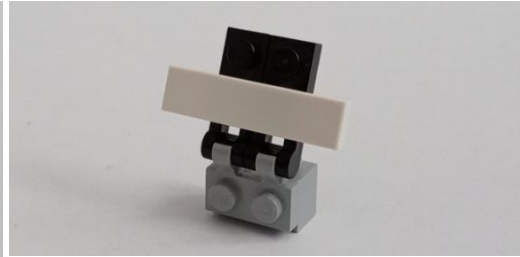
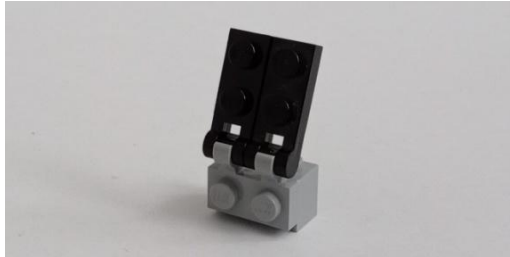
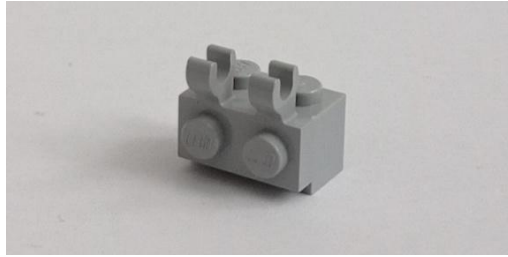
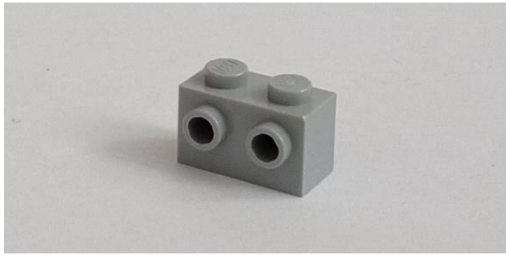
Ilustrácia: Simon Both, 8.C

LEGO MAKER

Ahojte! Víтам vás aprílovom Lego – MAKER! Keďže je apríl (mesiac žartov alebo skôr iba „DEŇ“), tak to bude tentokrát niečo špeciálne! Totiž – keďže je návod na to, čo si postavíme VEĽMI VEĽKÝ, rozdelíme si ho na dve časti, to znamená, že časť z neho bude v aprílovom (tomto) Lego – MAKER a časť v májovom. Urobíme si pretekárske auto Super Mária, z hry „MARIO KART“.

POKRAČOVANIE NABUDÚCE!

Prípravil: Markus Franta, 6.A

VRÁTME KNIHY DO ŠKÔL

Zvieraci náčuanári

Nášiel sa rajčičik

Poslednou knihou, ktorú som čítala bola kniha zo série Zvieracích náčuanárov, ktorú napísal Jill Hucklesby a ilustroval Jon Davis.

Knihu bola o Sare, ktorá našla pri ceste vyhodenu králicu s malým rajčičikom. Sárin ocko navolať zvieracím náčuanárom, aby rajčičikovi pomohli. Náčuanári rajčika vzali na zvieraciu kliniku. Na jeho liečbu však chýbali peniaze. Sára preto v škole zorganizovala zbierku. Peniaze, ktoré vybrali pomohli aj osobným zvieratkám na klinike. Rajčičik dal meno Mafi. Sára sa do neho zamilovala. Musela vymyslieť ako presvedčiť rodičov, aby si Mafiku mohli nechať. Nakoniec sa jej to podarilo a Mafi mohla u nich zostať byvať.

Lara Hladká, 9.A

O knihe: Agáta, kde si?
napísala: Tereza Čihová
ilustrovala: Eva Škandíková

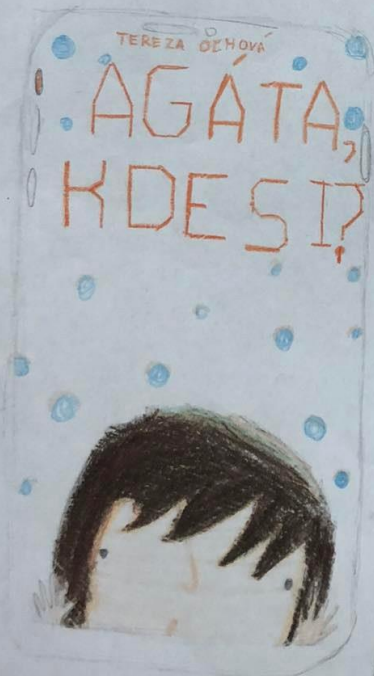
Kniha je o Agáte, ktorá mala rodinu: mamu Vandu, tátu Petru, brata Ľubasa babičku, ktorá robí tie najlepší parížske rožky na svete.

Agáta bola roztvrditá, nedávala pozor, bola úplne mŕtva... a tak ďalej. A čarobná sčítala veľa. Našťastie mala kamarátku Ninu, ktorá jej pomáhala.

Agáta na Vianoci dostala darček - mobil. Mobil ju uvoľnil a našla si sam kamaráta Trejryho. Trejry ukáral Agátu, ako to v mobile funguje.

Avšak, po čase si Agáta všimla, že Trejry sa chce byť chvilu. Preto musela nájsť v mobilu cestu von.

Kniha je o tom, ako sa Agáta naučila, že mobil nie je najdôležitejšia vec na svete.

JANKA HOLÚBKOVÁ 3.9

OPERÁCIA ORECH

A INÉ DEJKOVINY

spisovateľ: Andrea Cyregušová
ilustrácia: Alena Wägerová

V tejto knihe vyskúšajú kraja dedkovia, ktorú sa volajú Dočko, Duško, Dedniško, tri deti Ivan, Andrej, Klanka, a ešte Ošula. Je vtipná a veľmi zábavná, odporúčam všetkým deťom.

PATRIK CHUDÝ, 3. C

Enid Blyton Slávna 5

NA OSTROVE TOKLADOV

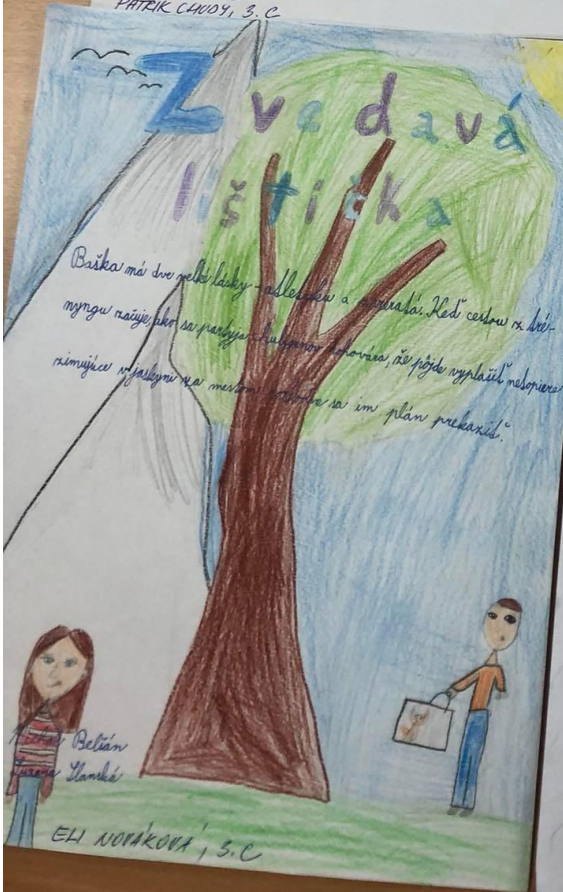
Táto kniha súrodenci Dick, Anna, Julian, ktorí spraculi sesternica Georgina. A ich sesternica má psa Simočkyho. Georgina vlastní Kirrinovský ostrov, na ktorom je zariadený na hrady.

MARTIN HAGAT, 3. C

Zvedavá lištička

Báika má dvoch veľkých - dedičov a sestru. Keď cestuje okolo mygu nájde ju so svojou sestrou a ona sa jej píše. Táto kniha je o jednej malej nedejnej liške, ktorá sa volá Malvinka. Malvinka prečíta svoju prvu knihu. Líme, ktorá sa sebou prináša soľko nepomaranča!

ELI NOVÁKOVÁ, 3. C

Malvinkine Vianoce

Napísala: Kristína Mišovicová
Ilustrovala: Zuzana Džandka Hrušá
Táto kniha je o jednej malej nedejnej liške, ktorá sa volá Malvinka. Malvinka prečíta svoju prvu knihu. Líme, ktorá sa sebou prináša soľko nepomaranča!

VERONIKA ČERNÁKOVÁ

WEBSTEROVCI

Kniha Websterovci píše o životě pavučky.

Hlavní příběh popisuje, co se stalo počas dňa jednému členovi rodiny. Rodina Websterovcov káže vo výškovej sieťke. V rodine žije otec, mama, dcéra Lily, brat Hugo, a babka a dedko. Čítanky sú písané vtipne a naučímavo.

Čiča sa mi aj farebné obrázky. Otec Webster pracuje v továrni na muchy. Mama sa stará o domácnosť. Dedo sa môže vymýšľať nové vynálezy. Babka je náhodníčka a všetko pomôže. Lily je staroča a kvetárka. Hugo je stále malúčený a jeho sestru je pre neho obravná. Knihu som si vybral, lebo ma naučili vtipné príbehy. Počas čítania sa veľa nasmejem.

MAREK TAHOŤNÝ 3.A

DIVOČINA

- **Žena hovorí mužovi:**
 - Drahý, rozmeníš mi stovku na tri päťdesiatky?
- **Medzi intelektuálmi...**
 - Akým druhom umenia sa ráčite zaoberať?
 - Som dôchodca...
 - A to tiež patrí do umenia?
 - Samozrejme! Veď skúste dnes vyžiť z dôchodku!
- **Janka, prečo si taká smutná?**
Zomrela mi babička!
To vieš, tak to chodí. Babička bola stará, a tak zomrela...
To hej, ale tatko za to dostal 20 rokov!

- **OTÁZKA:** Ako sa čuduje malomocný?
ODPOVEĎ: Spadne mu sánka.
- **OTÁZKA:** Čo robí bendžo, keď nevie zaspať?
ODPOVEĎ: Počíta si struny.
- **OTÁZKA:** Čo je vrcholom kuchárskeho umenia?
ODPOVEĎ: Vyprážať v Afrike rezne zo snehu.

Aprílový prídavok

- **Žena sa spovedá:**
 - Pán farár, oklamala som muža!
 - Koľkokrát si ho oklamala, toľkokrát obehneš kostol! **povie prísne farár**
 - Fúha... **žena sa zamyslí** -Tak to si radšej idem po bicykel!
- **Jano! Povedal si, že pán Novák je hlupák?**
Je to pravda, ale ja som to nebol!
- **OTÁZKA:** Čo majú spoločné ženy a tornádo?
ODPOVEĎ: Prichádzajú tichučko ako vánok a odnášajú autá, domy, chaty, garáže...

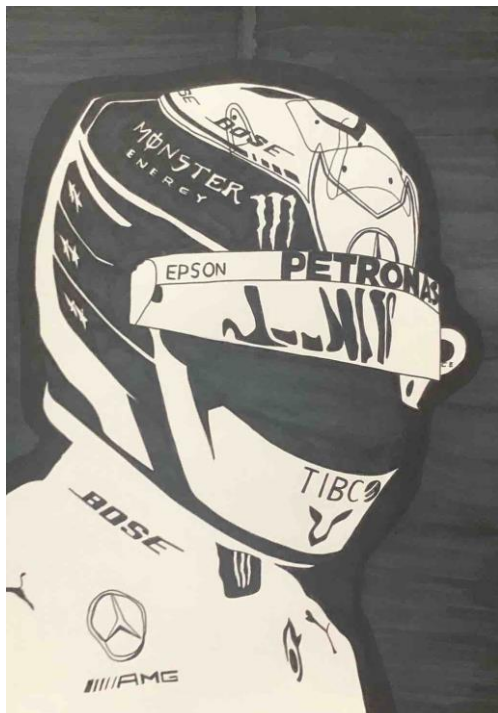
- **Je hlboká noc. Dve sovy sedia na konári a zrazu jedna zahúka:**
- Hu hu hu!
Druhá sa vystrašene chytí za srdce:
- Do kelu, ale som sa zľakla!
- **OTÁZKA:** Čo dostanú naši robotníci, keď budú pracovať na 150 %?
ODPOVEĎ: Hovno a pol.
- **Zapamätaj si:** Kto druhému jamu kope, berie plat z pohrebného ústavu!

Zlúsil jste jim to napsat na Facebook?

Pripravila: Naty Matyášová, 8.C

Ilustrácia: Simon Both, 8.C

Kapitola 3

„Kedy vyrazím?“ spýtal sa tichý hlas. „V noci. Dostaneš signál od Lux,“ odpovedal mu ďalší hlas. „Potom to predám jej, však?“ zisťoval hlas. „Ignis Venemum vie, čo s tým má robiť,“ odpovedal jej. „Hej! Nehovor jej meno len tak! Samotná Ignis Venemum sa vrátila z jej skorého dôchodku, aby vám pomohla,“ nahneval sa ten tichý hlas. „Dobre, dobre. Ignis sa vrátila po jej smrti. Ako *fénix*,“ usmial sa tvor, ktorému patril ten druhý hlas. „Hej, ako fénix, čo zabije všetkých, čo ublížia jej priateľom,“ súhlasil ten tichý hlas. „Máš s tým skúsenosti?“ spýtal sa ten druhý hlas. „Hmm. Vieš, keď ju poznáš. A hlavne, patríme do OG skupiny,“ odpovedal mu ten tichý hlas. Potom sa ozvali kroky a nastalo ticho.

„Koľko ešte budem čakať?“ rozmýšľal majiteľ toho tichého hlasu niekoľko hodín po ich stretnutí. Čakali na streche dohodnutého apartmánu. „Aspoň je pekne vidieť mesiace a prstenec.“ Pousmiali sa. Obrátili sa, aby skontrolovali to písmeno, čo bolo načarbané na stene. Chvíľu naň pozerali, a keď sa už-už otočili, písmenko Φ začalo svietiť. Usmiali sa. „Šou začala,“ povedali.

Stáli za múzeom histórie. Najväčšie múzeum na kontinente. Klenotnica, ktorá je strážená 27/7/400. „To bude hračka,“ pomysleli si oni. Nastavili ucho k stene budovy. Ticho. Jediné, čo sa ozývalo, boli tiché kroky strážcu. „Aaaaa... teraz,“ povedali, keď započuli padnutie strážcu na podlahu. Opatrne otvorili okno a vliezli dnu. „Tma ako vo vreci,“ potešili sa. Opatrne sa vydali k svojmu cieľu. Ich kroky nebolo ani počuť. Ale kroky strážnika áno. Rýchlo sa stiahli do tmavého kúta a prikryli sa svojou black magic. Strážnik prešiel okolo nich. Potom ho obklopila dusná, tmavá black magic.

„Gute nacht. /Dobrá noc/“ popriali mu oni, keď ho nečujne uspali a schovali. Dlho neotáľali a vybrali sa do stredu múzea. Cestou stretli iba jedného nešťastníka. Aj ten bol odpratáný z ich cesty.

A boli tam. Dostali sa do stredu múzea bez väčších komplikácií a stáli pred tým. Rex 'slapis. Symbol monarchií. Kameň, ktorý je taký mocný, že sa stal symbolom. A oni tu teraz stáli a mali sa ho zmocniť. Okabátiť systém nebol taký problém. Dostali sa k nemu a zmocnili sa ho. Opatrne ho schovali do vrecka.

„Pekný kameň,“ ozvalo sa za nimi. „Slečinka, byť vami, tak to vrátim.“ Otočila sa a oproti nej stál strážca. A bol to demal. Zanáďavala. „Prekrásny? Nie, asi ste slepý. Je otrasný.“ Premeral si ju. „A preto si ho môžem zobrať, však?“ silene zažmurkala. „Odvážna a hlúpa. Dúfam, že sa nebojíš Lorcana,“ zašepkal. „Prečo? Už si ho zavolať? Čo sa ma tak bojíš?“ posmešne zisťovala. „Teba? Si iba dekal, a siahaš mi sotva po prsia. Lorcan ešte spí,“ odpovedal. „Znieš urazene,“ povedala mu. „Ignis, prosím, ukáž sa,“ pomyslela si. „Oh? Tak ukáž, čo dokážeš,“ zavrčal. „Si iba slabá slečinka, čo si myslela, že bude slávna, ak ukradne -“ pokračoval, kým si uvedomil, že sa za ňou zjavila obrovská vlna black magic. Zasmial sa a natiahol ruku dopredu, aby kontroloval tú vlnu.

No, nejako mu to nešlo. Zahrešil. „Ako?“ Vystrašene pozeral, ako sa tá vlna zdvíhala. „Niečo tu smrdí...“ uškrnula sa ona. Ten strážnik horel. Zúfalo kričal, prosil ju o pomoc. Bedákal, zmetal sa, snažil sa uhasiť oheň. Ona tam stála s kameňom v ruke a pozorovala, ako sa premenil na popol. „Smell the ashes. /Cíť popoly/“ povedala osoba, ktorá vystúpila z vlny, ktorá medzičasom zmizla.

„Ignis. Ako si zas vedela že som v -“ spýtala sa ona. „Regina Umbrarum. Rozmýšľaš nahlas,“ povedala jej ona. „Každopádne, chceš rozpútať chaos?“ usmiala sa Ignis. „Samozrejme. Ako za starých čias?“ odpovedala ona. „Ako za starých čias.“

„Hej! Vy!“ zakričal strážnik na konci chodby. Okolo neho sa zoskupili ďalší. Aj na druhej strane sa zoskupili a približovali sa k nim. „Chyť sa ma,“ povedala Ignis. Regina jej aj s kameňom skočila do náručia. „Adiós, perros /Dovidenia, psi!“ pozdravila sa Ignis, keď spolu s Reginou vyletela von. „Strielajte!“ kričal strážnik.

A bola tma. Celá štvrť bola zahalená v tme. To však nezabránilo prenasledovaniu. Zopár policajtov ich naďalej prenasledovalo. Dobehnúť však Kráľovnú tieňov, ktorá bola hneď za Ignis Venenum, ktorú mnohí prezývali aj ako Istú Smrť, nie je také ľahké. Ignis a Regina si chvíľu zabehali po meste.

„Vzdajte sa!“ zakričal jeden Hellhound, ktorý mal ešte stále dych. „Volajte Lorcana!“ kričal iný strážnik. „Už ma to nebaví,“ povedala Regina. „Hej, ani mňa...“ súhlasila Ignis „Boom?“ „Boom.“

Medzi strážnikmi, policajtmí a nimi sa zrazu objavila obrovská ohnivá stena. „Oheň?“ počuli hlasy. „Dobre, tu sa rozdelíme,“ povedala Ignis, keď zastali v prázdnom apartmáne. Regina prikývla. „Predávam ti kameň,“ povedala a podala jej ho. „Dík. Musím povedať, že mi to chýbalo,“ priznala si Ignis. „Aj mne. Je fajn byť späť,“ povedala. „Hej. Čau.“ „Čau.“ Rozlúčili sa a odišli.

Ignis sa išla prezliecť do normálneho oblečenia. Predrahý kameň si schovala do špeciálnej kabelky, ktorá ho maskovala. Potom sa vydala do ulíc. Kráčala zaneprázdnenými uličkami. Cestou si všimla niekoľko policajtov, ktorí stále hľadali zlodejky s kameňom. „Čo sa tu deje?“ ozval sa Lorcanov hlas. „Pane! Nieкто ukradol kameň!“ odpovedal mu strážnik. „Kameň? Ktorý? Odkiaľ?“ spýtal sa on. „Rex’s lapis,“ potichu odpovedal policajt. Lorcan zbledol. „Kto to spravil?“ spýtal sa. Strážnici sa na seba pozreli. „No, nevieme...“ Lorcan nadvihol obočie. „Ako to môžete nevedieť?“ „Kamery boli zablokované spolu so systémom. Vyzerá to na plánovanú krádež,“ odpovedal policajt. „Vážne? Samozrejme, že je to plánované! A aké tvory to spravili?“ zisťoval. „Oči hádam máte.“ „Jedna z nich bola dekal. A druhá... pravdepodobne to bol demal,“ odpovedal strážnik. „Pravdepodobne...?“ pozrel sa naňho Lorcan. „Uhhmm... No... Bola tma. A jej krídla vyzerali ako vtáčie,“ sklopil zrak strážnik. „Veľmi pochybujem, že by nieкто nahovoril deephona na takúto zradu,“ prehlásil Lorcan. „Prečo ste ma nezavolali?“ spýtal sa Lorcan. „Komunikačný systém bol dole,“ odpovedal mu.

Ako Ignis kráčala okolo Lorcana, jeden zo strážnikov sa jej prihovril. „Pani, prosím, zastavte.“ Ignis zastala a otočila sa. „Disculpe /Prepáčte?“ „Kde ste sa nachádzali asi dvadsať minút dozadu?“ pokračoval. „Yo no comprehendo /Ja nerozumiem/. „Nechaj ju tak. Vidíš, že nám nerozumie. A podľa vášho opisu to nie je ona,“ povedal Lorcan. „Chlapče, keby si vedel, ako veľmi sa mýliš,“ pomyslela si.

„Aedion, vaša matka vás volá,“ oznámila mu jeho sekretárka. „Ďakujem. Povedala, prečo ma volá?“ spýtal sa. „Niečo ohľadom včerajška,“ odpovedala. „Ďakujem. Vieš, čo máš robiť, keď nie som tu, však?“ spýtal sa. „Samozrejme. Vedenie odovzdám Serekovi,“ odpovedala. „Dobre. Dovidenia,“ povedal Aedion, zbalil si svoje osobné veci, vyšiel na jej strechu a rozťahol krídla. Potom letel k svojim rodičom.

„Aedion,“ ozval sa hlas jeho sestry. „Ahoj, Sonna,“ pozdravil sa Aedion, keď vošiel dverami dnu. „Synáčik! Vitaj doma!“ vítala ho mama. „Vaše Veličenstvo,“ poklonil sa on. „Je tu aj otec?“ spýtala sa

Sonna. „Ešte nie. Má diskusiu,“ odpovedala mu mama, Patrona Koamveils. „Avšak, tvoja sesternica je na Deauris!“ povedala nadšená Patrona. „Aelia?“ spýtala sa Sonna. „Áno. Vrátila sa,“ odpovedala Patrona. „Aspoň zistíme, ako je na Korigrisi,“ povedala Patrona. „Aelia príde?“ spýtal sa Aedion. „Mala by,“ odpovedala Patrona. „Kým prídu, prosím, usadte sa.“

Aedion a Sonna kráčali za svojou matkou do ich obývacej miestnosti. Usadili sa na svoje miesta a čakali. „Ako ide firma?“ spýtala sa mama Aediona. „Darí sa,“ odpovedal. „Čo budeš robiť s firmou, keď sa staneš kráľom?“ zisťovala. „Už som to spomínal, matka. Firmu odovzdám niekomu schopnému, ale stále budem mať časť vlastníctva,“ odpovedal Aedion. Patrona sa naňho pozrela. „Takže budeš zarábať?“ „Áno,“ odpovedal. „A čo ty, Sonna?“

„Madam! Aelia dorazila!“ ozvala sa slúžka. „Ďakujem. Pustite ju dnu a zaveďte ju sem,“ prikázala Patrona. Aelia vošla do miestnosti a uklonila sa. „Vaše veličenstvá.“ „Vitaj, Aelia. Je milé, že si sa vrátila. Usad' sa, prosím,“ povedala kráľovná. „Ďakujem,“ povedala Aelia, keď si sadla. „Takže, ako sa ti darí?“ spýtala sa nedočkavá Sonna. „Dobre. Trocha ma zaskočilo, keď sa ku mne začali všetci správať ako k monarchom, nie som na to zvyknutá. A ako sa darí vám?“ usmiala sa Aelia. „Dobre, náš osobný hrdina nás s ľahkosťou obraňuje pred tými barbarmi. Nedajú si pokoj. Bez prestania nás napádajú. Ale Lorcan je veľmi schopný,“ odpovedala Patrona.

„Vaše Veličenstvo,“ ozvalo sa. Všetci prítomní vstali a do miestnosti vošiel kráľ. Oni sa poklonili a potom si sadli. „Aelia! Vitaj v rodnej zemi!“ privítal ju kráľ Issadoris. „Ďakujem,“ poklonila sa ona ešte raz. „Čo ťa sem priviedlo? Hľadáš si azda muža?“ spýtala sa Patrona. „Ou, nie. Partnera už mám. Prišla som sem za prácou,“ odpovedala mu. „Za prácou?“ spýtal sa prekvapený kráľ. „A ako si privyrábaš?“ „Som advokátka. A nedávno sme začali spolupracovať s Aedionovou firmou,“ odpovedala ona. „Ale to je nová informácia,“ povedala Patrona a s nadvihnutým obočím sa otočila na Aediona. „Nuž, prekvapenie. Mal som to držať v tajnosti až dodnes,“ povedal on. „Aha. To vysvetľuje mnohé. A čo tvoj partner?“ zisťovala Sonna. „Jeho meno je Boreas. Jeho rodina je jedna z tých najstarších na Kongrisi a vlastní firmu,“ odpovedala. „Akú firmu?“ spýtal sa Aedion. „Má vlastné noviny, ktoré sú extrémne populárne.“ „A aký element ovláda?“ spýtal sa kráľ. „Vzduch.“ „Pekne. Je to jeden z nás,“ usmiala sa kráľovná.

„Potom ťa odprevadí Aedion,“ povedala Patrona. „Ďakujem,“ poďakovala sa Aelia. „Aj tak budem musieť ísť.“ „Aw, škoda. Tak ďakujeme za návštevu a maj sa.“ „Dovidenia!“

Text, ilustrácia: Laura Véghová, 8.C

Ilustrácia: Lili Muchová, 7.D

SUPER TV

PRE CHVÍLE PLNÉ ZÁBAVY A RODINNEJ POHODY.

V CENE SUPER TV JE AJ MOBILNÁ APLIKÁCIA!
POZERAJ TV V TELEFÓNE AJ Z ARCHÍVU!

1. stiahni!
2. nainštaluj!

3. pozeraj!

v autobuse

cez prestávku

vonku

kdekoľvek

HĽADAJ NA WWW.E-NET.SK/MOBILE

